

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2008. szeptember 24.*

A T-45/06. sz. ügyben,

a **Reliance Industries Ltd** (Mumbai [India], képviselik: I. MacVay, S. Ahmed solicitors, R. Thompson QC és K. Beal barrister)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képvisele: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Berrisch ügyvéd)

és

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseleik: N. Khan és P. Stancanelli, meghatalmazotti minőségben)

alperesek ellen

* Az eljárás nyelve: angol.

az alábbiak megsemmisítése iránt benyújtott keresete tárgyában:

- a többek között Indiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára alkalmazandó kiegyenlítő intézkedések megszűnése felülvizsgálatának kezdeményezéséről szóló 2005. december 1-jei bizottsági értesítés (HL C 304., 4. o.),

- az Indiából, Indonéziából, a Koreai Köztársaságból, Malajziából, Tajvanról és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések megszűnésére irányuló felülvizsgálat kezdeményezéséről, valamint a Koreai Köztársaságból és Tajvanról származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések részleges időközi felülvizsgálat[ának] kezdeményezéséről szóló 2005. december 1-jei bizottsági értesítés (HL C 304., 9. o.),

- az Indiából, Malajziából és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, illetve az Indonéziából, a Koreai Köztársaságból és Tajvanból származó bizonyos polietilén-tereftalát behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megszüntetéséről szóló, 2000. november 27-i 2603/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 301., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 34. kötet, 241. o.), az Indiából, Indonéziából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Tajvanból és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2000. december 6-i 2604/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 301., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 34. kötet, 261. o.), valamint az Indiából, Indonéziából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Tajvanból és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalátok (PET) behozatalára vonatkozó dömpingellenes és szubvencióellenes eljárások keretében tett kötelezettségvállalások elfogadásáról szóló, 2000. november 29-i 2000/745/EK bizottsági határozat (HL L 301., 88. o.), amennyiben e jogi aktusoknak a felperesre 2005. december 1-jét követően való alkalmazhatósága felmerülne,

- másodlagosan az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.) 11. cikkének (2) bekezdése és az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendelet (HL L 288., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 78. o.) 18. cikkének (1) bekezdése,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (nyolcadik tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro elnök (előadó), N. Wahl és A. Dittrich bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. december 13-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

A Kereskedelmi Világszervezet dömpingellenes és szubvencióellenes megállapodásai

¹ A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) létrehozásáról szóló egyezmény 1A. mellékletében szereplő, 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének

végrehajtásáról szóló megállapodás (HL L 336., 103. o., a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás) 11. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„[m]inden végleges dömpingellenes vámot a kivetéstől számított öt éven belül [...] be kell szüntetni, kivéve azt az esetet, amikor a hatóságok az említett dátum előtt saját kezdeményezésre, vagy pedig a belföldi iparág által vagy nevében az említett dátum előtt ésszerű időn belül benyújtott, meggyőző indoklással alátámasztott kérelem nyomán indított felülvizsgálatban úgy határoztak, hogy a vám eltörlése valószínűsítene a dömping, illetve a kár folytatódását vagy újraedését. A vám az ilyen jellegű vizsgálat eredményétől függően érvényben maradhat”.

- 2 A szintén a WTO-t létrehozó egyezmény 1A. mellékletében szereplő, a támogatásokról és a kiegyenlítő intézkedésekről szóló 1994. évi megállapodás (HL L 336., 156. o.; a továbbiakban: szubvencióellenes megállapodás) 21. cikkének (3) bekezdése – ehhez hasonlóan – az alábbiak szerint rendelkezik:

„[b]ármely végleges kiegyenlítő vámot meg kell szüntetni, kivetésétől számított nem később mint öt évvel [...], kivéve ha a hatóságok az ilyen időpont előtt kezdeményezett felülvizsgálat során, melyet vagy saját kezdeményezésükre vagy a belföldi iparág által vagy annak nevében tett megfelelően alátámasztott kérelemre folytatnak le az ilyen időpont előtti ésszerű időtartamon belül, hogy a vám lejáratára valószínűsíthetően a támogatás és a kár folytatódásához vagy megismétlődéséhez vezetne. A vám hatályban maradhat az ilyen felülvizsgálat eredményétől függően”.

A dömpingellenes alaprendelet

- 3 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: dömpingellenes alaprendelet) 8. cikke (1) bekezdésének a jogvita tényállásának idején hatályos szövege a következőképpen rendelkezik:

„A vizsgálat átmeneti vagy végleges vám kivétele nélkül zárható le, ha az exportőr elfogadható önkéntes kötelezettségvállalást ajánl fel arra vonatkozóan, hogy az árait felülvizsgálja vagy a kérdéses területre a dömpingáron történő kivitelt leállítja, és konzultációt követően a Bizottság meggyőződik arról, hogy ezzel a dömping káros hatása megszűnik. [...]”

- 4 A dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivétését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy a közösségi termelők, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

Az intézkedés megszűnésének felülvizsgálatát le kell folytatni, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy az intézkedések megszüntetése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével fog járni. [...]

[...]

Az intézkedések e bekezdésben meghatározottak szerinti alkalmazási időszakának utolsó éve során megfelelő időpontban az intézkedés hatályának küszöbön álló megszűnéséről szóló értesítést kell közzétenni az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*. Ezután a Közösség termelőinek – az ötéves időszak lejárta előtt legkésőbb három hónappal – joguk van a második albekezdésnek megfelelő felülvizsgálati kérelmet benyújtani. Értesítést kell közzétenni az intézkedések e bekezdés szerinti megszűnésének időpontjáról is.”

- 5 A dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (6) bekezdésének megfelelően „[a]z e cikk szerinti felülvizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság indítja meg”.

- 6 A dömpingellenes alaprendelet (18) preambulumbekzdése megemlíti, hogy „biztosítani kell, hogy [a dömpingellenes] intézkedések hatálya öt év után megszűnjön, kivéve, amikor a felülvizsgálat azt mutatja, hogy azokat fenn kell tartani”.

A szubvencióellenes alaprendelet

- 7 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló, 1997. október 6-i 2026/97/EK tanácsi rendelet

(HL L 288., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 78. o.; a továbbiakban: szubvencióellenes alaprendelet) 13. cikkének (1) bekezdése kimondja:

„A vizsgálatok lefolytatása [helyesen: a vizsgálat] befejezhető ideiglenes vagy végleges vám kivetése nélkül is olyan esetekben, amikor az érintett fél kielégítő mértékű önkéntes vállalatot terjeszt elő, ha a vállalatok az alábbiakat tartalmazzák:

- a) a származási ország és/vagy exportáló ország vállalja egy támogatás felszámolását vagy korlátozását, vagy a támogatás hatásaival kapcsolatosan egyéb intézkedéseket fogantatosít [helyesen: a származási és/vagy exportáló ország vállalja a támogatás eltörlését, illetve korlátozását, vagy a támogatás hatásaival kapcsolatos egyéb intézkedések megtételét]; vagy

- b) bármelyik exportőr vállalja árainak felülvizsgálatát vagy exporttevékenységének megszüntetését a kérdéses területre mindaddig, amíg az ilyen export kiegyenlíthető támogatást élvez, hogy ennek köszönhetően konzultáció lefolytatását követően a Bizottság meggyőződhesen a támogatások által okozott kár megszüntetéséről [helyesen: oly módon, hogy a Bizottság – konzultáció lefolytatását követően – megbizonyosodhat arról, hogy a támogatások által okozott káros hatások megszűntek]. Az ilyen vállalatok megtételével alkalmazott áremeléseknek nem kell magasabbnak lenniük a kiegyenlíthető támogatások összegének ellentételezéséhez szükséges mértéknél, és ha a Közösség gazdasági ágazata számára okozott kár megszüntetéséhez annál alacsonyabb összeg is elegendő, az áremeléseknek nem kell az ilyen összegnél nagyobb összegűnek lenniük.”

8 A szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke előírja:

„(1) A végleges kiegyenlítő intézkedés alkalmazási hatálya a vám kivetésének napjától számított öt év, vagy a legutolsó mind a támogatást, mind az okozott sérelmet érintő felülvizsgálat lefolytatásának napjától számított öt év, kivéve ha a felülvizsgálat során megállapítást nyer, hogy a lejárat bekövetkezése valószínűsíthetően a támogatás nyújtásának és az okozott kárnak a további fennállását vagy megismétlődését idézi elő.

Az ilyen lejárati felülvizsgálatot a Bizottság kezdeményezésére vagy a Közösség termelőinek felkérésére kell végrehajtani, és az alkalmazott intézkedések az ilyen felülvizsgálat eredményeinek megszületéséig hatályosak maradnak.

(2) Lejárati felülvizsgálatot kell kezdeményezni akkor, ha a felkérés elegendő bizonyítékot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az intézkedések hatályának lejártja valószínűsíthetően a támogatás nyújtásának folytatását és az okozott kár további fennállását vagy megismétlődését eredményezi. [...]

[...]

(4) Függetlenül a lejáratokkal kapcsolatban az e cikk rendelkezései szerint az intézkedések alkalmazási hatályának a lejárati évében megfelelő időben közleményt kell megjelentetni az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*. Ezt követően a Közösség termelői legkésőbb az ötéves időszak lejártja előtt három hónappal jogosultak a (2) bekezdés rendelkezései szerint felülvizsgálat lefolytatása iránti kérvényt benyújtani. Az intézkedések alkalmazásának az e cikk rendelkezései szerinti végleges lejárta körül szintén közleményt kell megjelentetni.”

- 9 A szubvencióellenes alaprendelet 22. cikkének (2) bekezdése értelmében „[a] felülvizsgálatot a 18. [...] cikk rendelkezései szerint a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációkat követően a Bizottságnak kell kezdeményeznie”.
- 10 A szubvencióellenes alaprendelet (22) preambulumbekkezdése megemlíti, hogy „szükséges annak elrendelése, hogy [a szubvencióellenes] intézkedéseket öt év elteltével elváltatni kell tekinteni, olyan esetek kivételével, amikor az intézkedések alkalmazásának fenntartását elvégzett felülvizsgálat eredményei indokolják”.

A jogvita előzményei

- 11 A felperes, a Reliance Industries Ltd az indiai jog hatálya alá tartozó társaság, amely többek között polietilén-tereftalátot (PET) állít elő.
- 12 2000. november 27-én a Tanács elfogadta az Indiából, Malajziából és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, illetve az Indonéziából, a Koreai Köztársaságból és Tajvanból származó bizonyos polietilén-tereftalát behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárás megszüntetéséről szóló 2603/2000/EK rendeletet (HL L 301., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 34. kötet, 241. o.).
- 13 2000. november 27-én a Tanács ezenkívül elfogadta az Indiából, Indonéziából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Tajvanból és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 2604/2000/EK rendeletet (HL L 301., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 34. kötet, 261. o.) is.
- 14 A 2603/2000 és 2604/2000 rendelet elfogadását megelőző eljárás során a felperes kötelezettséget vállalt a Bizottság irányában arra, hogy felülvizsgálja árait, a dömpingellenes alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének, illetve a szubvencióellenes alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének megfelelően. Ezenkívül beleegyezését adta ahhoz, hogy kötelezettségvállalása „a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) és (2) bekezdése rendelkezéseinek hatálya alá tartozzon”.

- 15 2000. november 29-én a Bizottság elfogadta az Indiából, Indonéziából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Tajvanból és Thaiföldről származó egyes polietiléntereftalátok behozatalával kapcsolatos dömpingellenes és szubvencióellenes eljárások keretében tett kötelezettségvállalások elfogadásáról szóló 2000/745/EK határozatot (HL L 301., 88. o.).
- 16 A 2603/2000 és 2604/2000 rendeletet, valamint a 2000/745 határozatot 2000. november 30-án tették közzé az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*. A 2603/2000 rendelet 6. cikkének, a 2604/2000 rendelet 4. cikkének és a 2000/745 határozat 2. cikkének megfelelően e jogi aktusok közzétételük másnapján, azaz 2000. december 1-jén léptek hatályba.
- 17 2005. március 2-án a Bizottság a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (4) bekezdésének megfelelően értesítést tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* egyes dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések közelgő lejártáról (HL C 52., 2. o.). Az értesítés többek között a 2603/2000 és a 2604/2000 rendeletre, valamint a 2000/745 határozatra vonatkozott. A Bizottság ezen értesítésben felhívta a figyelmet arra, hogy ezen intézkedések alkalmazási ideje 2005. december 1-jén jár le, kivéve ha sor kerül azok felülvizsgálatára. A felülvizsgálati kérelmeknek legkésőbb három hónappal az érintett intézkedések alkalmazási idejének lejárta előtt kellett beérkezniük a Bizottsághoz.
- 18 Az egyes PET-fajták közösségi össztermelésének jelentős részét – konkrétan több mint 90%-át – képviselő gyártók nevében a Polyethylene Terephthalate (PET) Committee of Plastics Europe (az Európai Műanyaggyártók Polietilén-tereftalát [PET] Bizottsága) 2005. augusztus 30-án felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

19 2005. december 1-jén a Bizottság közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* egyrészt a többek között Indiából származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára alkalmazandó kiegyenlítő intézkedések megszűnése felülvizsgálatának kezdeményezéséről szóló értesítést (HL C 304., 4. o.), másrészt az Indiából, Indonéziából, a Koreai Köztársaságból, Malajziából, Tajvanról és Thaiföldről származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések megszűnésére irányuló felülvizsgálat kezdeményezéséről, valamint a Koreai Köztársaságból és Tajvanról származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára alkalmazandó dömpingellenes intézkedések részleges időközi felülvizsgálat[ának] kezdeményezéséről szóló értesítést (HL C 304., 9. o.) (a továbbiakban együttesen: megtámadott felülvizsgálati értesítések). A megtámadott felülvizsgálati értesítések a 2603/2000 és 2604/2000 rendeletre, valamint a 2000/745 határozatra vonatkoztak.

20 2006. január 31-i levelében a felperes az alábbiak szerint közölte a Bizottsággal a felülvizsgálati értesítések közzétételének időpontjával kapcsolatos aggályait:

„A WTO szabályai értelmében [...] a dömpingellenes intézkedések és a kiegyenlítő intézkedések alkalmazási ideje legkésőbb a bevezetésük időpontjától számított öt év elteltével lejár, kivéve ha felülvizsgálat megindítása következtében alkalmazási idejüket azok lejárta előtt meghosszabbítják. A közösségi jog vonatkozó rendelkezéseit a WTO szabályainak megfelelően kell értelmezni. Ennek ellenére az Európai Unió a PET-re vonatkozó dömpingellenes intézkedések és kiegyenlítő intézkedések alkalmazási idejének lejárta okán azon a napon óhajt felülvizsgálati eljárást indítani, amelyen az említett intézkedések alkalmazási ideje lejár (azaz 2005. december 1-jén), és nem ezen időpontot megelőzően (azaz legkésőbb 2005. november 30-án), ahogyan azt a WTO szabályai előírják, aminek az a következménye, hogy az érintett rendeletek időbeli hatályának jövőbeni meghosszabbítása túllépi a WTO szabályai által megengedett időt.”

21 2006. február 3-i levelében a Bizottság azt válaszolta, hogy a szóban forgó felülvizsgálatokat „a [dömpingellenes alaprendelet] 11. cikke (2) bekezdésének és a [szubvencióellenes alaprendelet] 18. cikkének teljes mértékű tiszteletben tartásával indították meg”.

Az eljárás és a felek kereseti kérelmei

- 22 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. február 13-án benyújtott keresetlevelével a felperes megindította a jelen keresetet.
- 23 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát. Az eljárási szabályzat 64. cikkében foglalt pervezető intézkedések meghozatalára nem került sor.
- 24 2007. november 15-én a felperes megküldte az Elsőfokú Bíróságnak a WTO fellebbviteli testületének az Argentínából származó, olajmezőkön alkalmazott csővezetékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések eltörlésével kapcsolatos felülvizsgálatra vonatkozó, 2007. április 12-i (WT/DS268/AB/RW. sz.) jelentését. A dokumentumot csatolták az ügyiratokhoz, valamint értesítették róla a Tanácsot és a Bizottságot.
- 25 Az Elsőfokú Bíróság a 2007. december 13-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszait.
- 26 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- semmisítse meg a megtámadott felülvizsgálati értesítéseket;

- amennyiben az Elsőfokú Bíróság szükségesnek vagy célszerűnek ítéli, semmisítse meg a 2603/2000 rendeletet, a 2604/2000 rendeletet és a 2000/745 határozatot, ha azok a felperesre 2005. december 1-jét követően alkalmazandók lennének;

- csak abban az esetben és csak annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság a felperes érvelésével ellentétben úgy ítéli meg, hogy a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének jelentéstartalma – helyesen értelmezve – eltér a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésétől, valamint a szubvencióellenes megállapodás 21. cikke (3) bekezdésétől, semmisítse meg az alaprendeletek említett rendelkezéseit;

- a Tanácsot és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

27 A Tanács azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak abban a részében, amely ellene irányul;

- utasítsa el a felperes által másodlagosan felhozott, a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének jogellenességére alapított kifogást, illetve az e rendelkezések megsemmisítésére irányuló kérelmet;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

28 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Az elfogadhatóságról

A megtámadott felülvizsgálati értesítések megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmek elfogadhatóságáról, amennyiben azok a Tanács ellen irányulnak

A felek érvei

- 29 A Tanács és a Bizottság nem vitatja, hogy a megtámadott felülvizsgálati értesítések az EK 230. cikk értelmében megtámadható aktusokat képeznek. Ugyanakkor, mivel szerintük a megtámadott felülvizsgálati értesítések a Bizottság által hozott aktusok, úgy vélik, hogy elfogadhatatlan a kereset annyiban, amennyiben a Tanács ellen irányul.
- 30 A Tanács ezenkívül a tárgyaláson előadta, hogy 2007. február 22-én elfogadta az Indiából, Indonéziából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Thaiföldről és Tajvanból származó egyes polietilén-tereftalátok behozatalára vonatkozó, dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése, illetve 11. cikkének (3) bekezdése szerinti lejáratú felülvizsgálatot, illetve részleges időközi felülvizsgálatot követő végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 192/2007/EK rendeletet (HL L 59., 1. o.) és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke szerinti lejáratú felülvizsgálatot követően az Indiából származó polietilén-tereftalát (PET) behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló 193/2007/EK rendeletet (HL L 59., 34. o.). Véleménye szerint a felperesnek a megtámadott felülvizsgálati értesítések megtámadásához

szükséges érdekeltsége megszűnt, mivel nem indított keresetet az említett rendeletekkel szemben, amelyek így időközben véglegessé váltak.

- 31 A felperes azt állítja, hogy – a megtámadott aktusok címzettjeként, illetve az említett aktusok által közvetlenül és személyében érintett gazdasági szereplőként – keresetjogi joggal rendelkezik (az Elsőfokú Bíróság T-598/97. sz., BSC Footwear Supplies és társai kontra Tanács ügyben 2002. február 28-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1155. o.] 45. pontja).
- 32 Az eljáráshoz fűződő érdek állítólagos megszűntét illetően a felperes hangsúlyozza, hogy ezen elfogadhatatlansági kifogásra a Tanács csak a tárgyaláson hivatkozott, és azt állítja, hogy ő ennek ellenére továbbra is érdekelt a megtámadott felülvizsgálati értesítések megsemmisítésében.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

– A felperes eljáráshoz fűződő érdeke

- 33 Emlékeztetni kell arra, hogy az eljáráshoz fűződő érdek hiánya olyan eljárásgátló elfogadhatatlansági ok, amelyet a közösségi bíróság hivatalból vizsgálhat (lásd az Elsőfokú Bíróság T-310/00. sz., MCI kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3253. o.] 45. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 34 Szintén emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a természetes vagy jogi személy által benyújtott megsemmisítés iránti kereset csak akkor elfogadható, ha a felperesnek érdeke fűződik a megtámadott aktus megsemmisítéséhez (lásd a fenti 33. pontban hivatkozott MCI kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 44. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 35 A felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül. A jogvita tárgyának – csakúgy, mint az eljáráshoz fűződő érdeknek – a bírósági határozat kihirdetéséig ki kell tartania, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik; ez tehát feltételezi, hogy a kereset eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (a Bíróság C-362/05. P. sz., Wunenburger kontra Bizottság ügyben 2007. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-4333. o.] 42. pontja; lásd még ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-28/02. sz., First Data és társai kontra Bizottság ügyben 2005. október 17-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-4119. o.] 35–38. pontját).
- 36 Amennyiben azonban a felperes eljáráshoz fűződő érdeke az eljárás során megszűnik, az Elsőfokú Bíróság által az ügy érdeméről hozott határozat számára semmilyen előnnyel nem jár (a fenti 35. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 43. pontja).
- 37 Jelen esetben egyrészt hangsúlyozandó, hogy a megtámadott felülvizsgálati értesítések a 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint a 2000/745 határozat által bevezetett intézkedésekre vonatkoznak, másrészt pedig azt, hogy a felperes az említett aktusok által érintett termékeket gyártó és exportáló vállalkozás. A megtámadott felülvizsgálati értesítések elfogadása a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének megfelelően azzal a hatással járt, hogy a felülvizsgálat tárgyát képező és a felperes exportjait érintő intézkedések a felülvizsgálat lezárultáig hatályban maradtak, míg felülvizsgálat hiányában a bevezetésüket követő öt év elteltével hatályukat veszítették volna.
- 38 Következésképpen, amikor a felperes benyújtotta keresetét, rendelkezett az eljáráshoz fűződő érdekekkel, mivel a megtámadott határozatok számára sérelmet okoztak (lásd ebben az értelemben a fenti 35. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 44. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 39 Ezenfelül meg kell vizsgálni, hogy a 192/2007 és a 193/2007 rendelet, amelyek lezárta a felülvizsgálatot, és amelyeket a felperes nem támadott meg az EK 230. cikk ötödik

bekezdésében foglalt határidőn belül, valóban elenyészetté tették-e a felperesnek a megtámadott felülvizsgálati értesítések megsemmisítéséhez fűződő érdekét.

40 E tekintetben elsőként meg kell állapítani, hogy a jogvita tárgya továbbra is fennáll, mivel a 192/2007 és a 193/2007 rendelet nem vonta vissza alakszerűen a megtámadott felülvizsgálati értesítéseket (lásd ebben az értelemben a fenti 35. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 48. pontját).

41 Másodszor meg kell állapítani, hogy a megtámadott felülvizsgálati értesítésekhez fűződő joghatások nem enyésztek el a 192/2007 és a 193/2007 rendelet elfogadásával. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott felülvizsgálati értesítések a felülvizsgálat lezárultáig továbbra is hatályban tartották a 2603/2000 és a 2604/2000 rendelet, valamint a 2000/745 határozat által előírt intézkedéseket. A megtámadott felülvizsgálati értesítésekhez fűződő önálló joghatásokat a 192/2007 és a 193/2007 rendelet hatálybalépéséig nem érintették az e rendeletek által bevezetett új dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-400/99. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2005. május 10-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-3657. o.] 17. pontját).

42 E körülményekre tekintettel a megtámadott felülvizsgálati értesítések megsemmisítésének lehetnek kedvező jogkövetkezményei a felperesre nézve, mivel a jogellenesség Elsőfokú Bíróság általi esetleges megállapítása kártérítési keresetet alapozhat meg (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-68/94. és C-30/95. sz., Franciaország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1998. március 31-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1375. o.] 74. pontját).

43 Harmadszor a felperesnek fennmaradhat a megtámadott felülvizsgálati értesítések megsemmisítéséhez fűződő érdeke azért, hogy e jogi aktusok állítólagos jogellenessége a jövőben ne ismétlődhessen meg (lásd ebben az értelemben a fenti 35. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 50. pontját és az ott

hivatkozott ítélezési gyakorlatot, valamint az Elsőfokú Bíróság T-480/93. és T-483/93. sz., Antillean Rice Mills és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1995. szeptember 14-én hozott ítéletének [EBHT 1995., II-2305. o.] 60. pontját). Ebből a szempontból hangsúlyozni kell, hogy az állítólagos jogellenesség a jövőben a felperes által benyújtott keresetre alapot adó körülményektől függetlenül is megismétlődhet, hiszen az a dömpingellenes és a szubvencióellenes alaprendeletnek a WTO-megállapodások vonatkozó rendelkezéseire tekintettel való értelmezése során a Bizottság által vétett jogi hibával kapcsolatos (lásd ebben az értelemben a fenti 35. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 52. pontját).

- 44 Az előbbieken kifejtettek egészére tekintettel a felperesnek a megtámadott felülvizsgálati értesítések megsemmisítéséhez fűződő érdeke fennmaradt.

– A felperes keresetösségi jogáról

- 45 Mivel a megtámadott felülvizsgálati értesítéseknek nem a felperes a címzettje, ezért meg kell vizsgálni, hogy azok az EK 230. cikk negyedik bekezdésének megfelelően a felperest közvetlenül és személyében érintik-e.

- 46 Elsőként meg kell állapítani, hogy a felperes az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül érintett. Ugyanis a megtámadott felülvizsgálati értesítések közvetlen hatást gyakorolnak a felperes jogi helyzetére, és nem hagynak mérlegelési lehetőséget a végrehajtásukkal megbízott nemzeti hatóságok számára (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-80/97. sz., Starway kontra Tanács ügyben 2000. szeptember 26-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-3099. o.] 61. pontját).

- 47 Másodszer a felperes személyében is érintett az említett rendelkezés értelmében, hiszen a felülvizsgálati értesítések tárgyát képező 2603/2000 és 2604/2000 rendeletben, valamint 2000/745 határozatban közigazgatási eljárásban olyan kötelezettségvállalást tett gyártó és exportáló vállalkozásként említik, amelyet a Bizottság később elfogadott (lásd ebben az értelemben a fenti 31. pontban hivatkozott BSC Footwear Supplies és társai kontra Tanács ügyben hozott ítélet 45. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 48 Következésképpen a felperes az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében keresetösségi joggal rendelkezik.
- 49 Az előbbiekből következően a felperesnek a megtámadott felülvizsgálati értesítések megsemmisítésére irányuló keresete elfogadható.

– A kereset Tanács ellen irányuló részének elfogadhatóságáról

- 50 Megjegyzendő, hogy mivel a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (6) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 22. cikke (2) bekezdésének megfelelően a megtámadott felülvizsgálati értesítéseket a Bizottság fogadta el, ezért a jelen keresetnek az e felülvizsgálati értesítések megsemmisítésére vonatkozó része csak abban a részében fogadható el, amely az említett intézmény ellen irányul (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-209/00. sz., Lamberts kontra ombudsman és Parlament ügyben 2001. február 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-765. o.] 13–19. pontját).

- 51 Ebből következően a megtámadott felülvizsgálati értesítések megsemmisítésére irányuló kereseti kérelem a Tanács ellen irányuló részében elfogadhatatlan.

A keresetnek a 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint 2000/745 határozat, illetve a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdése megsemmisítésére irányuló részének elfogadhatóságáról

A felek érvei

- 52 A Tanács és a Bizottság álláspontja szerint a kereset a 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint a 2000/745 határozat, illetve a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének megsemmisítésére irányuló részében elfogadhatatlan, ugyanis azt az EK 230. cikk ötödik bekezdésében előírt határidőn túl nyújtották be. Ezenkívül a felperest az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében nem érinti személyében a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése.
- 53 A felperes először is megjegyzi, hogy a 2603/2000 és a 2604/2000 rendeletnek 2005. december 1-jén kellett volna hatályát vesztenie. A megtámadott felülvizsgálati értesítések úgy hosszabbították meg az érintett rendeletek érvényességi idejét, hogy a felperes kénytelen volt az említett rendeletek hatályban tartását is megtámadni (lásd értelemszerűen az Elsőfokú Bíróság T-253/02. sz., Ayadi kontra Tanács ügyben 2006. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-2139. o.] 77. pontját és a T-49/04. sz., Hassan kontra Tanács és Bizottság ügyben 2006. július 12-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 53–59. pontját). A felperes tehát nem akarta teljes egészükben megtámadni a 2603/2000 és 2604/2000 rendeletet, hanem csak annyiban,

amennyiben az rá nézve joghatást fejt ki 2005. december 1-jét követően. A keresetet ezért nem tudta a megtámadott felülvizsgálati értesítések közzététele előtt benyújtani.

54 Ezt követően a felperes emlékeztet arra, hogy – a megtámadott aktusok címzettjeként, illetve az említett aktusok mindegyike által közvetlenül és személyében érintett gazdasági szereplőként – keresetösségi joggal rendelkezik (a fenti 31. pontban hivatkozott BSC Footwear Supplies és társai kontra Tanács ügyben hozott ítélet 45. pontja).

55 Végül, ami a kereset azon részét illeti, amely a dömpingellenes és a szubvencióellenes alaprendelet egyes rendelkezéseinek megsemmisítésére irányul, a felperes hangsúlyozza, hogy keresetének e részét mindenképpen másodlagosnak szánta, arra az esetre, ha érdemi kérelmének első két részét elutasítanák.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

56 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a megsemmisítés iránti keresetek megindítására vonatkozó határidő hivatalból vizsgálendő, és nem tartozik a jogalanyok, valamint a bíróság rendelkezési körébe, mivel azt a jogviszonyok egyértelműségének és biztonságának biztosítása, valamint az igazságszolgáltatás során előforduló bármiféle

hátrányos megkülönböztetés vagy önkényes bánásmód elkerülése érdekében vezették be (a Bíróság C-246/95. sz. Coen-ügyben 1997. január 23-án hozott ítéletének [EBHT 1997., I-403. o.] 21. pontja, valamint az Elsőfokú Bíróság T-121/96. és T-151/96. sz., Mutual Aid Administration Services kontra Bizottság egyesített ügyekben 1997. szeptember 18-án hozott ítéletének [EBHT 1997., II-1355. o.] 38. és 39. pontja).

- 57 Az EK 230. cikk ötödik bekezdése értelmében a megsemmisítés iránti kereset megindítására a felperesnek két hónap állt rendelkezésére, amely az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 102. cikke 2. §-ának megfelelően tíz nappal meghosszabbodik. Mivel a kereseti kérelem jelen része által érintett jogi aktusokat kivétel nélkül a Hivatalos Lapban tették közzé, ezért az eljárási szabályzat említett 102. cikke 1. §-ának megfelelően az érintett jogi aktusok közzétételének napjától számított tizennegyedik nap végét kell a keresetindítási határidő kezdetének tekinteni.
- 58 Tekintettel az érintett jogi aktusok közzétételének időpontjára (lásd a fenti 3., 7. és 16. pontot), a 2006. február 13-án benyújtott kereset nyilvánvalóan elkésett, és ezért az a 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint a 2000/745 határozat, illetve a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének megsemmisítésére irányuló részében elfogadhatatlan.
- 59 A felperes nem alapíthatja érvelését a fenti 53. pontban hivatkozott Hassan kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott ítéletre. A jelen üggyel ellentétben a Bizottság a fenti 53. pontban hivatkozott Hassan kontra Tanács és Bizottság ügyben a Tanács egyik rendeletét módosította egyedi felhatalmazás alapján. Az Elsőfokú Bíróság ebben az ügyben úgy ítélte meg, hogy a bizottsági rendelettel szemben az EK 230. cikk ötödik bekezdésében szereplő határidőn belül benyújtott kereset is elfogadható, amennyiben az nem a tanácsi rendelet eredeti változatának megsemmisítésére irányul – hiszen az ilyen kereset elkésett lett volna –, hanem csak a bizottsági rendeletből adódó változat megsemmisítésére (a fenti 53. pontban hivatkozott Hassan kontra Tanács és Bizottság ügyben hozott ítélet 56. pontja). A jelen esetben azonban a megtámadott felülvizsgálati értesítések nem módosították sem a 2603/2000 és a 2604/2000 rendeletet, sem

a 2000/745 határozatot, sem a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdését, illetve a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését.

60 A fenti 53. pontban hivatkozott Ayadi kontra Tanács ügyben hozott ítélet sem releváns a jelen ügy szempontjából. Ebben az ügyben a felperes az Oszáma bin Ládennel, az Al-Qaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító intézkedések bevezetéséről, valamint az egyes termékek és szolgáltatások Afganisztánba történő kivitelének tilalmáról, a repülési tilalom megerősítéséről és az afganisztáni Tálibánt illető pénzkészletek és egyéb pénzügyi források befagyasztásáról szóló, 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 139., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 294. o.) részbeni megsemmisítését kérte. Az Elsőfokú Bíróság azt vizsgálta, hogy milyen körülmények esetén képez a követelések 467/2001 rendelet által korábban előírt befagyasztását fenntartó 881/2002 rendelet egyszerű megerősítést tartalmazó, megtámadhatatlan aktust, illetve olyan „új” aktust, amelyet az a felperes, aki korábban a 467/2001 rendelettel szemben nem indított határidőn belül keresetet, megtámadhat (a fenti 53. pontban hivatkozott Ayadi kontra Tanács ügyben hozott ítélet 70. és 71. pontja). Az Elsőfokú Bíróság a 881/2002 rendelet ellen irányuló keresetet elfogadhatónak nyilvánította, miután megállapította, hogy e jogi aktus jelentősen megváltoztatta a felperes jogi helyzetét. Ugyanis többek között a 881/2002 rendelet következtében maradtak továbbra is befagyasztva a felperes pénzügyi eszközei, míg ezen aktus hiányában a 467/2001 rendelet által bevezetett intézkedések hatályukat veszítették volna (a fenti 53. pontban hivatkozott Ayadi kontra Tanács ügyben hozott ítélet 77. pontja). Így a fenti 53. pontban hivatkozott Ayadi kontra Tanács ügyben hozott ítéletből arra lehet következtetni, hogy a jelen esetben benyújtott keresetet elfogadhatónak kell nyilvánítani abban a részében, amely az azon megtámadott felülvizsgálati értesítések megtámadására irányul, amelyek hatályban tartották a 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint a 745/2000 határozat által bevezetett intézkedéseket. Ezzel szemben viszont ez az ítélet nem támasztja alá azt a tézist, miszerint az olyan jogi aktusok – jelen esetben a 2603/2000 és a 2604/2000 rendelet, valamint a 745/2000 határozat – elfogadása, amelyek korábbi jogi aktusok által bevezetett intézkedéseket tartanak hatályban, újból megnyitná az utóbbi, az EK 230. cikk ötödik bekezdésében foglalt határidőn belül benyújtott kereset hiányában véglegessé vált aktusok megtámadására nyitva álló határidőket.

61 Az előbbieken kifejtettek összességéből következően a kereset csak a megtámadott felülvizsgálati kérelmek megsemmisítésére vonatkozó és a Bizottság ellen irányuló részében fogadható el.

A jogellenességi kifogásról

A felek érvei

- ⁶² A felperes válaszában azt állítja, hogy a 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint a 2000/745 határozat, illetve a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmeit az EK 241. cikk alapján ugyanezen jogi aktusok jogellenességének megállapítása iránti keresetként is meg lehetett volna indítani.
- ⁶³ Viszonzásában a Bizottság azt állítja, hogy az EK 241. cikk alapján felhozott jogellenességi kifogást, amelyre első alkalommal a felperes a válaszában hivatkozott, az eljárási szabályzat 48. cikkének 2. §-a értelmében – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani. Véleménye szerint a kereset kizárólag az EK 230. cikkben alapul.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- ⁶⁴ Hangsúlyozni kell, hogy a felperes nem hivatkozott kifejezetten jogellenességi kifogásra a keresetben. Ugyanakkor, mivel a válaszában előterjesztett jogellenességi kifogás a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésére és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésére vonatkozik, úgy kell tekinteni, mintha az a keresetben felhozott egyetlen jogalap harmadik részének kiterjesztése lenne, amely többek között e rendelkezések jogszerűségének kérdését veti fel (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-176/01. sz., Ferriere Nord kontra Bizottság ügyben 2004. november 18-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3931. o.] 136. pontját).

- 65 Ezzel szemben a kereset nem tartalmaz érveket a 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint a 2000/745 határozat jogszerűségére vonatkozóan. E körülményekre tekintettel nem lehet a keresetben korábban felhozott érvek kiterjesztésének tekinteni a jogellenességi kifogást abban a részében, amely az említett jogi aktusok jogszerűségére vonatkozik. Ezen túlmenően az említett jogellenességi kifogás nem olyan jogi vagy ténybeli elem alapul, amely az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 48. cikkének 2. §-a szerinti eljárás során merült fel (az Elsőfokú Bíróság T-134/03. és T-135/03. sz., Common Market Fertilizers kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-3923. o.] 51. pontja).
- 66 Az előbbiekből következik, hogy a jogellenességi kifogás csak a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésére és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésére vonatkozó részében fogadható el.

Az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontja előírásainak betartásáról

A felek érvei

- 67 A Bizottság véleménye szerint a kereset nem egyértelmű, és nem felel meg az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontja előírásainak. Ugyanis az az állítás, amelyen a kereset egésze alapul, nevezetesen az, hogy a WTO-megállapodások azt írják elő, hogy a lejárati miatti felülvizsgálatot legkésőbb az ötéves határidő lejártát megelőző napon meg kell indítani, nincs alátámasztva semmiféle magyarázattal. Ezenfelül az említett állítás nem a megtámadott felülvizsgálati értesítések állítólagos jogellenességére vonatkozik. A kereset nem tartalmaz semmilyen érvet a 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint a 2000/745 határozat jogszerűségére vonatkozóan.

68 A felperes viszont azt állítja, hogy az általa a keresetben kifejtett érvelés elég egyértelmű ahhoz, hogy lehetővé tegye a Tanács és a Bizottság számára a védekezést, valamint az Elsőfokú Bíróság számára a jogszerűség felülvizsgálatát (az Elsőfokú Bíróság T-19/01. sz., Chiquita Brands és társai kontra Bizottság ügyben 2005. február 3-án hozott ítélete [EBHT 2005., II-315. o.]).

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

69 A fenti 61. pontban tett megállapításokra tekintettel a kereset egyértelműségének hiányára vonatkozó állítást kizárólag annyiban kell vizsgálni, amennyiben az a megtámadott felülvizsgálati értesítések megsemmisítésére irányul.

70 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság alapokmánya 21. cikkének első bekezdése értelmében, amely ugyanezen alapokmány 53. cikke első bekezdésének megfelelően az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásra is alkalmazandó, valamint az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-ának c) pontja szerint a keresetlevélnek többek között tartalmaznia kell a jogvita tárgyát, a kereseti kérelmeket és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. A keresetlevélnek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy az alperes előkészíthesse a védekezését, és az Elsőfokú Bíróság dönthessen a keresetről adott esetben minden további információ nélkül. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a kereset elfogadhatóságához szükséges, hogy maga a keresetlevél tartalmazza az alapjául szolgáló alapvető jogi és ténybeli elemeket, legalább összefoglaló jelleggel, de összefüggő és érthető módon (lásd a fenti 68. pontban említett Chiquita Brands és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 64. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-238/99. sz., Service station Veger kontra Bizottság ügyben 2006. március 8-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 28. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 71 Jelen esetben a keresetlevél megfelel a fent említett követelményeknek. Ugyanis elég világosan megjelöli a jogvita tárgyát, a kereseti kérelmeket és a kérelmek alátámasztásaként hivatkozott jogalapot. A 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint a 2000/745 határozat jogellenességére vonatkozó állításokon kívül, amelyek hiányosságai a jogellenességi kifogás részbeni elutasításához vezettek (lásd a fenti 69. pontot), a keresetlevél tartalmazza azokat a ténybeli és jogi elemeket, amelyekre a felperes annak bizonyítása érdekében hivatkozik, hogy a megtámadott felülvizsgálati értesítések jogellenesek.
- 72 A Bizottság elfogadhatatlanságra vonatkozó és az eljárási szabályzat 44. cikkére alapított állításait tehát e tekintetben el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 73 A felperes által hivatkozott egyetlen jogalap a 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint a 2000/745 határozat felülvizsgálatának késedelmes megindításán alapul. A jogalap három részből áll. Az első a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének megsértésére hivatkozik, amelyeket a dömpingellenes és a szubvencióellenes megállapodás vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően értelmez. A második a jogbiztonság elvének megsértésére vonatkozik. A harmadik, amelyet másodlagosan terjeszt elő, a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének jogellenességén alapul.

A dömpingellenes és a szubvencióellenes megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban értelmezett dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének, illetve szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított első részről

A felek érvei

- 74 A felperes, miután hangsúlyozza, hogy a Közösség köteles hatáskörét a nemzetközi jogot tiszteletben tartva gyakorolni (a Bíróság C-286/90. sz., Poulsen és Diva Navigation ügyben 1992. november 24-én hozott ítéletének [EBHT 1992., I-6019. o.] 9. pontja, C-405/92. sz. Mondiet-ügyben 1993. november 24-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-6133. o.] 12. pontja, valamint Léger főtanácsnok C-341/95. sz. Bettati-ügyre [1998. július 14-én hozott ítélet, EBHT 1998., I-4355. o.] vonatkozó indítványának [EBHT 1998., I-4358. o.] 33. pontja), emlékeztet arra, hogy miként az a fent hivatkozott Bettati-ügyben hozott ítélet 20. pontjából következik, a közösségi jogszabályokat a lehetséges mértékben a nemzetközi jog fényében kell értelmezni, különösen, ha ezek a jogszabályok a Közösség által kötött nemzetközi megállapodás végrehajtására irányulnak. A felperes szerint ez az úgynevezett „Bettati”-kötelezettség. Ugyanis a Közösség által megkötött nemzetközi megállapodásoknak a másodlagos közösségi joggal szembeni elsőbbsége azt írja elő, hogy az utóbbi szövegét úgy kell értelmezni, hogy az lehetőleg összhangban legyen e megállapodásokkal (a Bíróság C-61/94. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1996. szeptember 10-én hozott ítéletének [EBHT 1996., I-3989. o.] 52. pontja).
- 75 Ebből a felperes szerint az következik, hogy a dömpingellenes alaprendelet és a szubvencióellenes alaprendelet rendelkezéseit a dömpingellenes megállapodással és a szubvencióellenes megállapodással összhangban kell értelmezni. Az Elsőfokú Bíróság egyébként kifejezetten elismerte, hogy a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdését a dömpingellenes megállapodás 11. cikke (3) bekezdésének fényében kell értelmezni (az Elsőfokú Bíróság T-188/99. sz. Euroalliages kontra Bizottság ügyben 2001. június 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1757. o.] 44. pontja, valamint lásd még az Elsőfokú Bíróság T-256/97. sz., BEUC kontra Bizottság ügyben 2000. január 27-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-101. o.] 66. és 67. pontját).

76 Jelen esetben a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése nem határozza meg pontosan azt a legkésőbbi időpontot, ameddig a dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések felülvizsgálatát meg kellene indítani. Mindenesetre, mivel az alaprendeleteknek kifejezetten az a célja, hogy átültessék a WTO megállapodásait a közösségi jogba (a Bíróság C-76/00. P. sz., Petrotub és Republica kontra Tanács ügyben 2003. január 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-79. o.] 53–57. pontja), ezért úgy kell tekinteni, hogy az alaprendeletek érintett rendelkezéseinek ugyanaz az értelme, mint a dömpingellenes alaprendelet és a szubvencióellenes alaprendelet vonatkozó rendelkezéseinek.

77 Márpedig a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdéséből és a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdéséből az következik, az alkalmazási idejük lejártához közeledő intézkedések felülvizsgálatát a dömpingellenes, illetve kiegyenlítő vámok bevezetését követő öt éves időtartam letelte előtt kell megindítani. A jelen ügyben tehát a felülvizsgálatot legkésőbb 2005. november 30-án meg kellett volna indítani. Ezenfelül a dömpingellenes megállapodás 12. cikkének (3) bekezdése és a szubvencióellenes megállapodás 22. cikkének (7) bekezdése értelmében a felülvizsgálatot megindító határozatokat értesítés útján közzé kell tenni. Tekintettel arra, hogy a megtámadott felülvizsgálati értesítéseket 2005. december 1-jén tették közzé, azok nem kerültek közzétételre azon intézkedések alkalmazási idejének lejártá előtt, amelyekre vonatkoztak, ahogyan azt a dömpingellenes és a szubvencióellenes megállapodás előírja. Ebből a felperes szerint az következik, hogy a megtámadott felülvizsgálati értesítések sértik a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdését és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését, azokat a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésével, valamint a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésével összhangban értelmezve. Tehát a 2603/2000 és 2604/2000 rendelettel, valamint a 2000/745 határozattal érintett jogok és kötelezettségek 2005. december 1-jén lejártak.

78 Válaszában a felperes elsőként arra hivatkozik, többek között a Bíróság ítélkezési gyakorlatára és a WTO vitarendezési és fellebbviteli testületének jelentéseire támaszkodva, hogy az „említett dátum/ilyen időpont előtt” kifejezés értelmét annak általános szövegösszefüggését és a mindennapi nyelvhasználatban ismert jelentését figyelembe véve kell meghatározni, a dömpingellenes megállapodás és a szubvencióellenes megállapodás megkötésének időpontjára, 1994-re tekintettel.

- 79 A dömpingellenes megállapodás és a szubvencióellenes megállapodás megkötésének idején, valamint az azt követő időszakban kiadott szótárak azt erősítik meg, hogy a „dátum/időpont” szó idevágó és elsődleges jelentése az 1994-től napjainkig terjedő időszakban a naptári nap volt.
- 80 Hasonló módon más nyelvi verziók, nevezetesen a francia és a spanyol is – amelyeket a WTO megállapodásainak értelmezéséhez célszerű figyelembe venni (a Bíróság C-89/99. sz., Schieving-Nijstad és társai ügyben 2001. szeptember 13-án hozott ítélete [EBHT 2001., I-5851. o.]) – ezt az álláspontot erősítik meg. Az említett nyelvi verziók a „date” és a „fecha” szavakat használják, ami a francia és a spanyol nyelvi szótárak alapján megadott jelentésekre tekintettel szintén inkább a naptári napra utal, semmint egy meghatározott időpontra.
- 81 Azon érvelés alátámasztására, miszerint a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésében és a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésében szereplő „date” szó úgy értendő, mint amely meghatározott naptári napra utal, a felperes az előbbieken túl hivatkozik a Court of Appeal (England & Wales) [fellebbviteli bíróság (Anglia és Wales), Egyesült Királyság] Trow kontra Ind Coope ügyben hozott ítéletére ([1967] 2 *All England Law Reports*, 900. o.).
- 82 Egyébként maga a Bizottság a 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint a 2000/745 határozat által bevezetett intézkedések soron következő lejártáról szóló 2005. március 2-i értesítésében felhívta a gyártók/termelők figyelmét, hogy írásbeli felülvizsgálati kérelmeiket „a jelen értesítés közzétételének napjától kezdve legkésőbb a fenti táblázatban szereplő időpontot megelőző három hónapon belül” terjeszthetik elő. Az említett értesítésben meghatározott időpont 2005. december 1-je volt, és nem valamely, 2005. december 1-jén belüli konkrét időpont.

83 A „dátum/időpont” szó naptári nap értelmében és nem valamely meghatározott időpont értelmében való használata megfelel az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról szóló, 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom rendeletnek (HL L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 51. o.) is, különösen 4. cikke (2) és (3) bekezdésének, valamint 5. cikke (2) bekezdésének. Általánosságban a „dátum/időpont” szó a közösségi jogban naptári napra, és nem valamely naptári napon belüli konkrét időpontra való utalásként értendő (a Bíróság 139/73. sz. Münch-ügyben 1973. november 22-én hozott ítéletének [EBHT 1973., 1287. o.] 10. pontja, C-200/91. sz. Coloroll Pension Trustees ügyben 1994. szeptember 28-án hozott ítéletének [EBHT 1994., I-4389. o.] 48. és 59. pontja és C-398/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2002. június 18-án hozott ítélete [EBHT 2002., I-5643. o.]; az Elsőfokú Bíróság T-126/00. sz., Confindustria és társai kontra Bizottság ügyben 2001. január 19-én hozott végzésének [EBHT 2001., II-85. o.] 12. és 14. pontja és T-187/94. sz., Rudolph kontra tanács és Bizottság ügyben 2002. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-367. o.] 65. pontja). Amikor valamely cselekményt egy meghatározott naptári „napig” lehet elvégezni, a vonatkozó jogi rendelkezés a „legkésőbb [...]ig” kifejezést alkalmazza, míg a „[...]t megelőzően” kifejezés arra utal, hogy az említett cselekményt az előző naptári nap végéig kell elvégezni (lásd az EK 102. cikk (2) bekezdését, az EK 116. cikk (1)–(3) bekezdését és az EK 121. cikk (3) és (4) bekezdését, valamint lásd még a Bíróság C-442/03. P. és C-471/03. P. sz., P & O European Ferries [Vizcaya] és Diputación Foral de Vizcaya kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2006., I-4845. o.] 28. pontját).

84 Másodszor a felperes hangsúlyozza, hogy a „dátum/időpont” szó általa adott értelmezése felel meg a dömpingellenes megállapodás 11. cikke (3) bekezdésének és a szubvencióellenes megállapodás 21. cikke (3) bekezdésének jogi kontextusának, amely azon általános szabálytól való külön eltérés lehetőségét szándékozik biztosítani, amelynek értelmében az érintett intézkedések alkalmazási ideje legkésőbb öt év elteltével lejár. A Közösség a saját szabályaitól való eltérések értelmezésekor ugyanis mindig a megszorító értelmezésnek ad helyt. A felperes álláspontja szerint értelmezése összhangban van az érintett megállapodások rendelkezéseinek tárgyával és céljával is. A felülvizsgálat lejárati okán való megindításának hatása az, hogy meghosszabbítja a kereskedelmi védintézkedés jogi hatályát, amelynek alkalmazási ideje – ha nem indulna felülvizsgálat – öt évvel a bevezetést követően lejárna. A felperes azt állítja, hogy az „említett dátum/ilyen időpont előtt” kifejezés általa adott értelmezése a jogbiztonságot és a gondos ügyintézkést szolgálja azáltal, hogy az importőrök a dömpingellenes vagy kiegyenlítő intézkedések alkalmazási idejének várható lejártá előtt tudhatják, az intézkedések hatályban maradnak, és ehhez igazíthatják magatartásukat. A Bizottság tézisének követve a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítés 2005. december 1-jén 23 óra 59 perckor való közzététele is elegendő lett volna a gazdasági szereplők arról történő tájékoztatására, hogy az importált termékek, amelyek pár perccel később, másnap a nemzeti vámhivatalok elé kerülnek, továbbra is dömpingellenes vám alá

tartoznak, miközben ők arra számítottak, hogy e vámok alkalmazási ideje az ötéves időszak végén lejár. A dömpingellenes megállapodás és a szubvencióellenes megállapodás célja annak a zűrzavarnak és bizonytalanságnak az elkerülése, amelyet az ilyen helyzet előidézne, annak előírásával, hogy a felülvizsgálat megindításáról szóló értesítéseket legalább azelőtt a dátum, illetve időpont előtt tegyék közzé, amikor a vonatkozó dömpingellenes intézkedések alkalmazási ideje lejár.

- 85 Harmadszor a felperes a tárgyaláson előadta, hogy a dömpingellenes megállapodás 11. cikke (3) bekezdésének és a szubvencióellenes megállapodás 21. cikke (3) bekezdésének általa adott értelmezését maga a WTO fellebbviteli testülete is megerősítette az olajmezőkön alkalmazott, Argentínából származó csővezetékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések eltörlésével kapcsolatos felülvizsgálatra vonatkozó, 2007. április 12-i (WT/DS268/AB/RW. sz.) jelentésében. E célból a felperes hivatkozik az említett jelentés 163. pontjára, amely többek között az alábbiak szerint szól:

„A 11. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy a dömpingellenes vámokat a »a kivetéstől számított öt éven belül [...] *be kell szüntetni*«, *kivéve* azt az esetet, amikor megállapítják, »hogy a vám eltörlése valószínűsítene a dömping, illetve a kár folytatódását vagy újraéledését«. A fellebbviteli testület szerint e rendelkezés tehát úgy működik mint »kivétellel rendelkező kógens szabály« [hivatkozás lábjegyzetben a fellebbviteli testület nemesacélra vonatkozó lejárati felülvizsgálatával kapcsolatos jelentésének 104. pontjára]. További követelmény, hogy a lejárati okán történő felülvizsgálatot a vizsgálattal megbízott hatóságnak saját kezdeményezésre vagy pedig a belföldi iparág által »az említett dátum előtt«, azaz a dömpingellenes vám bevezetésének ötödik évfordulója előtt *kell megindítani*.”

- 86 A Bizottság álláspontja szerint a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdése, illetve a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdése fényében értelmezett dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdéséből és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdéséből nem következik, hogy a dömpingellenes, illetve kiegyenlítő intézkedések alkalmazási idejének lejártá okán történő

felülvizsgálatot legkésőbb az érintett intézkedések alkalmazási idejének lejártát megelőző napon kellene megindítani. E rendelkezések csupán azt írják elő, hogy a felülvizsgálatot a felülvizsgálat tárgyát képező intézkedések normál alkalmazási idejének utolsó napján, éjfél előtt kell megindítani.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

– Előzetes észrevételek

⁸⁷ Az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy figyelemmel jellegükre és felépítésükre, a WTO megállapodásai főszabály szerint nem tartoznak azok közé a normák közé, amelyek tekintetében a közösségi bíróság a közösségi intézmények jogi aktusait a jogszerűség szempontjából felülvizsgálja az EK 230. cikk első bekezdése értelmében (a Bíróság C-149/96. sz., Portugália kontra Tanács ügyben 1999. november 23-án hozott ítéletének [EBHT 1999., I-8395. o.] 47. pontja és a fenti 76. pontban hivatkozott Petrotub és Republica kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 53. pontja).

⁸⁸ Mindenesetre abban a feltételezett esetben, ha a Közösség a WTO keretében vállalt valamely különös kötelezettséget szándékozott azzal végrehajtani, vagy – mint jelen esetben – ha a közösségi jogi aktus kifejezetten utal a WTO-megállapodások egyedi rendelkezéseire, a Bíróság vizsgálhatja a szóban forgó közösségi jogi aktusnak a WTO-szabályokra figyelemmel fennálló jogszerűségét (a Bíróság fenti 87. pontban hivatkozott Portugália kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 49. pontja, a fenti 76. pontban hivatkozott Petrotub és Republica kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 54. pontja, valamint a C-351/04. sz. Ikea Wholesale ügyben 2007. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-7723. o.] 30. pontja).

- 89 E tekintetben a dömpingellenes alaprendelet preambulumból ((5) preambulumbekzdés) és a szubvencióellenes alaprendelet preambulumból ((6) és (7) preambulumbekzdés) az következik, hogy az említett rendeleteknek többek között az a célja, hogy a lehető legteljesebb mértékben átültesse a közösségi jogba a dömpingellenes és a szubvencióellenes megállapodásban szereplő új részletszabályokat, amelyek közé a dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések alkalmazásának időtartamára és felülvizsgálatára vonatkozó szabályok is tartoznak, valamint e célból biztosítani az említett szabályok megfelelő és átlátható alkalmazását (lásd ebben az értelemben a fenti 76. pontban hivatkozott Petrotub és Republica kontra Tanács ügyben hozott ítélet 55. pontját és a fenti 75. pontban hivatkozott BEUC kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 66. pontját).
- 90 A Közösség ennél fogva a dömpingellenes és a szubvencióellenes alaprendeletet a dömpingellenes és a szubvencióellenes megállapodásból eredő nemzetközi kötelezettségeinek teljesítése érdekében fogadta el. Így a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdésével a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdéséből, a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésével pedig a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit kívánta teljesíteni (lásd ebben az értelemben a fenti 76. pontban hivatkozott Petrotub és Republica ügyben hozott ítélet 56. pontját).
- 91 Ebből következően a dömpingellenes és a szubvencióellenes alaprendelet hivatkozott rendelkezéseit, amennyire csak lehetséges, a dömpingellenes és a szubvencióellenes megállapodás vonatkozó rendelkezéseinek fényében kell értelmezni (lásd ebben az értelemben a fenti 74. pontban hivatkozott Bettati-ügyben hozott ítélet 20. pontját és a fenti 76. pontban hivatkozott Petrotub és Republica kontra Tanács ügyben hozott ítélet 57. pontját; az Elsőfokú Bíróság fenti 75. pontban hivatkozott BEUC kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 67. pontját, a fenti 75. pontban hivatkozott Euroalliales kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 44. pontját, valamint a T-35/01. sz., Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben 2004. október 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3663. o.] 138. pontját).

– A dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel, illetőleg a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel történő értelmezéséről

92 Kérelmének e részében a felperes azt állítja, hogy a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdéséből és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdéséből, amelyeket a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésére, illetve a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel kell értelmezni, az következik, hogy a megtámadott felülvizsgálati értesítéseket elkésve fogadták el.

93 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a dömpingellenes és a szubvencióellenes alaprendelet nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely pontosan és kifejezetten meghatározná azt az utolsó időpontot, ameddig meg lehet indítani a felülvizsgálatot a dömpingellenes, illetve kiegyenlítő intézkedések alkalmazásának lejárta okán. Ugyanakkor a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének első albekezdéséből, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdéséből kétségtelenül az következik, hogy az említett felülvizsgálatot legkésőbb azon intézkedés alkalmazási idejének lejárta előtt kell megindítani, amelyre az vonatkozik.

94 Ugyanis a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének első albekezdése, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése egyrészt kimondja, hogy a dömpingellenes, illetve a kiegyenlítő intézkedések alkalmazási ideje a bevezetésüket „követő öt év után [...] megszűnik, kivéve ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna”, másrészt e rendelkezések kifejezetten kimondják, hogy az intézkedések a felülvizsgálat lezárultáig hatályban maradnak. Ezenfelül a dömpingellenes alaprendelet (18) preambulumbekzdése és a szubvencióellenes alaprendelet (22) preambulumbekzdése kifejti, hogy a dömpingellenes és szubvencióellenes intézkedések alkalmazási ideje öt év elteltével lejár, kivéve ha a „felülvizsgálat azt mutatja, hogy azokat fenn kell tartani”. A dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének első albekezdése, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése szerint tehát a felülvizsgálat olyan „hatályos” intézkedésekre

vonatkozik, amelyeket adott esetben „fenntartanak”, ami szükségszerűen azt jelenti, hogy az ilyen felülvizsgálatot az említett intézkedések alkalmazási idejének lejárta előtt kell megindítani.

- 95 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdése első albekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének a dömpingellenes és a szubvencióellenes megállapodás vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel való értelmezése megköveteli-e, hogy a dömpingellenes, illetve kiegyenlítő intézkedések alkalmazási idejének lejárta okán a felülvizsgálatot legkésőbb azon intézkedések alkalmazási idejének lejártát megelőző napon meg kell indítani, amelyre a felülvizsgálat vonatkozik, ahogyan azt a felperes állítja.
- 96 Emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdése és a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a végleges dömpingellenes vámokat és a végleges kiegyenlítő vámokat „a kivetéstől számított öt éven belül [...] be kell szüntetni, kivéve azt az esetet, amikor a hatóságok az említett dátum előtt [...] indított felülvizsgálatban úgy határoztak”, valószínű, hogy a vám eltörlése esetén a dömpinghelyzet, illetve a szubvenció és az általuk okozott kár továbbra is fennállna vagy megismétlődne. Ugyanezen rendelkezések kimondják, hogy „[a] vám az ilyen jellegű vizsgálat eredményétől függően érvényben maradhat”.
- 97 Először is a felek egyetértének azt illetően, hogy a megtámadott felülvizsgálati értesítések által érintett intézkedések alkalmazási idejének felülvizsgálat hiányában 2005. december 1-jén éjfélkor le kellett volna járnia. A felperes szerint a felülvizsgálatot a jelen esetben az „említett dátum/ilyen időpont előtt”, tehát legkésőbb 2005. november 30-án meg kellett volna indítani.
- 98 Megjegyzendő, hogy a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdése és a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdése csak azt a határidőt említi, amelyen belül a felülvizsgálatot „meg kell indítani”. A felülvizsgálati értesítések közzétételére vonatkozóan semmilyen kötelezettséget nem tartalmaznak e rendelkezések. Márpedig, amikor a Bizottság valamely intézkedése valamely meghatározott napon az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétételre kerül, akkor úgy tekinthető, hogy magát az intézkedést legkésőbb a közzétételt napját megelőző napon meghozták. Mivel a jelen esetben a megtámadott felülvizsgálati értesítések közzétételére 2005. december 1-jén került sor, ezért a Bizottság a felülvizsgálatot megindító határozatot nyilvánvalóan legkésőbb 2005. november 30-án – azaz mindenképp a dömpingellenes

megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésében, illetve a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésében foglalt határidőn belül – hozta.

- 99 Másodsor, ha feltételezzük, hogy a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdése, illetve a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdése szerinti felülvizsgálat megindításának napja megegyezik a felülvizsgálati értesítés közzétételének napjával, akkor meg kell vizsgálni, hogy az említett megállapodások rendelkezései valóban megkövetelik-e a hivatkozott rendelkezések felperes által adott értelmezését, miszerint a felülvizsgálatot legkésőbb azon intézkedések alkalmazási idejének lejártát megelőző napon meg kell indítani, amelyre az vonatkozik (lásd ebben az értelemben a fenti 75. pontban hivatkozott BEUC kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 68. pontját).
- 100 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az olyan nemzetközi jogi szerződéseket, mint például a dömpingellenes és a szubvencióellenes megállapodás, a szerződések jogáról szóló 1969. május 23-i bécsi egyezmény 31. cikke 1. bekezdésének megfelelően „jóhiszeműen, kifejezéseinek szövegösszefüggésükben szokásos értelme szerint, valamint tárgya és célja figyelembevételével kell értelmezni”.
- 101 Ez az értelmezési szabály megfelel a közösségi bíróság által a közösségi jogi rendelkezések értelmezésénél alkalmazott szabálynak. Ennek megfelelően a Bíróság már többször kimondta, hogy valamely közösségi jogi rendelkezés értelmezésekor egyidejűleg figyelemmel kell lenni annak szóhasználatára, szövegösszefüggésére és céljaira (a Bíróság 337/82. sz. Knief-Melde-ügyben 1984. február 21-én hozott ítéletének [EBHT 1984., 1051. o.] 10. pontja, a C-83/94. sz., Leifer és társai ügyben 1995. október 17-én hozott ítéletének [EBHT 1995., I-3231. o.] 22. pontja és a C-84/95. sz. Bosphorus-ügyben 1996. július 30-án hozott ítéletének [EBHT 1996., I-3953. o.] 11. pontja).

- 102 Előjáróban megjegyzendő, hogy a felperes válaszában említett szótárak szerint a „date” szónak több jelentése is van, amelyek között szerepel „a hónap valamely napja” (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993), de „az a pillanat” is, „amikor valaminek be kell következnie” (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993). Így a „date” kifejezés szó szerinti jelentése nem feltétlenül naptári napra utal, hiszen az valamely pontosan meghatározott időbeli pillanat jelölésére is használható.
- 103 Ami azt az összefüggést illeti, amelybe a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdése és a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdése, valamint az említett rendelkezések által elérni kívánt cél illeszkedik, előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy mivel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás, amely megelőzte a dömpingellenes megállapodást, és amelyet a Közösség nevében az 1973-tól 1979-ig tartó időszak kereskedelmi tárgyalásai eredményeként született többoldalú megállapodások megkötéséről szóló, 1979. december 10-i 80/271/EGK tanácsi határozattal (HL 1980. L 71., 1. o.) hagytak jóvá, nem állapított meg a dömpingellenes vámok alkalmazására vonatkozóan meghatározott időtartamot. 9. cikke mindössze arról rendelkezett, hogy „[a] dömpingellenes vámok csak a kárt előidéző dömping kiegyenlítéséhez szükséges ideig és mértékben maradnak hatályban”. A Közösség nevében a 80/271 határozattal jóváhagyott, az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI., XVI. és XXIII. cikkének értelmezéséről és alkalmazásáról szóló megállapodás 4. cikkének (9) bekezdése hasonló rendelkezést tartalmazott a kiegyenlítő vámokra vonatkozóan.
- 104 A dömpingellenes megállapodás 11. cikke (3) bekezdésének és a szubvencióellenes megállapodás 21. cikke (3) bekezdésének célja az, hogy gondoskodjon az érintett vámoknak a bevezetésüket követő öt év eltelté utáni automatikus megszüntetéséről, amennyiben nem indul felülvizsgálat. Ugyanis, miként azt a Bizottság helyesen emeli ki beadványaiban, az a klauzula, amely rendelkezik arról, hogy a bevezetett vámokat hatályban tartsák a dömpingellenes megállapodás 11. cikke (3) bekezdésében és a szubvencióellenes megállapodás 21. cikke (3) bekezdésében szereplő dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések alkalmazási idejének lejártja miatti felülvizsgálat megindulását követően, az uruguay-i forduló tárgyalásai során került bevezetésre abból a célból, hogy ellensúlyozza az úgynevezett „automatikus megszüntetésről” rendelkező klauzula bevezetését, amelynek megfelelően a dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések alkalmazási ideje a bevezetésüket követő öt év elteltével automatikusan lejár.

- 105 Ebben az összefüggésben, valamint a dömpingellenes megállapodás 11. cikke (3) bekezdésének és a szubvencióellenes megállapodás 21. cikke (3) bekezdésének céljára figyelemmel az a fontos, hogy a felülvizsgálat legkésőbb a dömpingellenes, illetve kiegyenlítő intézkedések alkalmazási idejének lejárta előtt meginduljon. Már amennyire e rendelkezések végső határidőt írnak elő a felülvizsgálat megindítására, azok az érintett vámok alkalmazási idejének lejárta időpontjára utalnak. Ugyanis a felülvizsgálat megindulásának pillanatában még hatályban kell lenniük azon vámoknak, amelyekre a felülvizsgálat vonatkozik.
- 106 Ebből adódóan a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésében, illetve a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésében szereplő „az említett dátum/ilyen időpont előtt” kifejezés nem értelmezhető úgy, hogy az a szerződő felekre azt a kötelezettséget rója, hogy az érintett dömpingellenes, illetve kiegyenlítő intézkedések felülvizsgálatát legkésőbb az említett intézkedések alkalmazási idejének lejárta előtti napon meg kell indítaniuk. Ellenkezőleg, tekintettel a fenti 102–105. pontban kifejtettekre, a szerződő felek olyan jogi szabályozását, amely a felülvizsgálat megindítását a felülvizsgálattal érintett intézkedések alkalmazási idejének utolsó pillanatáig lehetővé teszi, a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésével, illetve a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésével összhangban lévőnek kell tekinteni.
- 107 Nem fogadható el a felperes azon érve, amelyet a WTO fellebbviteli testületének az olajmezőkön alkalmazott, Argentínából származó csővezetékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések eltörlésével kapcsolatos felülvizsgálatra vonatkozó, 2007. április 12-i (WT/DS268/AB/RW. sz.) jelentésére alapított.
- 108 Egyrészt a hivatkozott jelentés nem a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésében szereplő „az említett dátum előtt” kifejezés értelmezésére vonatkozott. Az említett jelentés 160. pontjának megfelelően ugyanis a felmerült kérdés „[a vitarendezési testület] ajánlásainak és határozatainak végrehajtása céljából a dömping valószínűségének meghatározására” irányult.

- 109 Másrészt, amennyiben a 163. pont *obiter dictum* arra hívja fel a figyelmet, hogy a felülvizsgálatot „»az említett dátum előtt«, azaz a dömpingellenes vám bevezetésének ötödik évfordulója előtt kell megindítani”, hangsúlyozni kell, hogy az említett szövegrészlet csupán a fellebbviteli testület másik – lábjegyzetben hivatkozott – jelentése egyik pontjának, nevezetesen a Japánból származó korrózióálló szénacél termékekre alkalmazott dömpingellenes vámok lejártakor történő felülvizsgálatára vonatkozó, 2004. január 9-i (WT/DS244/AB/R. sz.) jelentése 104. pontjának a szövege, amely arra utal, hogy „a felülvizsgálatot a vám bevezetésének időpontját követő öt éves időtartam lejártá előtt kell megindítani”. Tehát e pont egyáltalán nem azt erősíti meg, hogy a felülvizsgálatot legkésőbb a hatályban lévő intézkedések lejártát megelőző napon kell megindítani. Az arra való hivatkozással, hogy a felülvizsgálatot a vám bevezetését követő öt éves időtartam lejártá előtt kell megindítani, épp azt erősíti meg, hogy a szerződő felek olyan jogi szabályozását, amely a felülvizsgálat megindítását a felülvizsgálattal érintett intézkedések alkalmazási idejének utolsó pillanatáig lehetővé teszi, a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésével, illetve a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésével összhangban lévőnek kell tekinteni.
- 110 Az előbbieken kifejtettek egészéből következően az intézkedések szokásos alkalmazási idejének utolsó napján éjfél előtt megindított felülvizsgálatot a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésével, illetve a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésével összhangban lévőnek kell tekinteni.
- 111 Tekintettel arra, hogy a jelen esetben bizonyos, hogy a felülvizsgálat tárgyát képező dömpingellenes és kiegyenlítő vámok alkalmazási idejének felülvizsgálat hiányában 2005. december 1-jén éjfélkor kellett volna lejárnia, úgy kell tekinteni, hogy a felülvizsgálatot, amelyről az érintetteket a Hivatalos Lapban 2005. december 1-jén közzétett, megtámadott felülvizsgálati értesítésekkel tájékoztatták, az annak megindítására a dömpingellenes alaprendeletnek a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel értelmezett 11. cikkének (2) bekezdése, illetőleg a szubvencióellenes alaprendeletnek a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel értelmezett 18. cikkének (1) bekezdése által előírt határidőn belül indították meg.

- 112 E következtetésen nem változtat a felperes azon érve, miszerint a jogbiztonsághoz és a gondos ügyintézéshez fűződő okból a felülvizsgálatot legkésőbb az érintett intézkedések alkalmazási idejének lejártát megelőző napon meg kellett volna megindítani.
- 113 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogbiztonság elve a közösségi jog egyik alapelve, amely különösen azt követeli meg, hogy a szabályozás egyértelmű és pontos legyen, lehetővé téve azt, hogy a jogalanyok félreérthetőség nélkül megismerjék jogaikat és kötelezettségeiket, és ezeknek megfelelően járjanak el (lásd a Bíróság C-143/93. sz. Van Es Douane Agenten ügyben 1996. február 13-án hozott ítéletének [EBHT 1996., I-431. o.] 27. pontját és a C-110/03. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 2005. április 14-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-2801. o.] 30. pontját).
- 114 Márpedig az előbbi elemzésből az következik, hogy a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése – még ha e rendelkezéseket a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésére, illetve a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel is értelmezzük – egyértelműen és pontosan azt mondja ki, hogy a dömpingellenes vámok és a kiegyenlítő vámok felülvizsgálatát e vámok alkalmazási idejének lejártát megelőzően kell megindítani.
- 115 Emellett a felperes nem ad elő semmilyen konkrét érvet azon tézisének alátámasztására, miszerint a jogbiztonság elvének tiszteletben tartása megkövetelné, hogy a felülvizsgálati értesítés közzétételére legkésőbb az említett felülvizsgálattal érintett intézkedések lejártát megelőző napon kerüljön sor. A felperes nem bizonyította, sőt nem is állította, hogy 2005. november 30-án a Közösségbe irányuló exportértékesítést kezdeményezett volna, hiszen abban a tudatban volt – miután az aznapi Hivatalos Lapból arról értesült –, hogy a felülvizsgálat tárgyát képező intézkedések alkalmazási ideje 2005. december 1-jén éjfélkor lejár.
- 116 Így a jogbiztonság elvének megsértésére alapított érvet el kell utasítani.

- 117 Végül, ami a gondos ügyintézés elvének megsértésére alapított érvet illeti, úgy kell tekinteni, hogy amikor valamely közösségi intézmény egy meghatározott cselekmény elvégzésére csak valamely határidőn belül jogosult, nem sérti a gondos ügyintézés elvét, ha az említett intézmény csak a rendelkezésére álló határidő utolsó napján jár el.
- 118 Márpedig a jelen esetben a megtámadott felülvizsgálati értesítéseket a dömpingellenes alaprendeletnek a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel értelmezett 11. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében, illetve a szubvencióellenes alaprendeletnek a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel értelmezett 18. cikkének (1) bekezdésében foglalt határidő utolsó napján tették közzé (lásd a fenti 110. és 111. pontot). Tehát a Bizottságnak nem róható fel a gondos ügyintézés elvének megsértése.
- 119 Az ítéletekből következően az első jogalap első része nem megalapozott.

A jogbiztonság elvének megsértésére alapított második részről

A felek érvei

- 120 A felperes emlékeztet arra, hogy a jogbiztonság elve megköveteli, hogy amikor a közösségi jogalkotás félreérthetően megfogalmazott kötelezettségeket ró a magán-személyekre, akkor az érintettekre nézve kedvezőbb értelmezést kell alkalmazni (a Bíróság 169/82. sz. Gondrand-ügyben 1981. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 1931. o.] 17. pontja, a 92/87–93/87. sz., Bizottság kontra Franciaország és Egyesült Királyság egyesített ügyekben 1989. február 22-én hozott ítéletének [EBHT 1989., 405. o.] 22. pontja, valamint a fenti 113. pontban hivatkozott Van Es Douane Agenten ügyben hozott ítéletének 27. pontja). A jogbiztonság követelménye különösen szigorúan alkalmazandó az olyan jogi aktusok esetében, amelyeknek pénzügyi kihatásai lehetnek, hogy az érintettek pontosan tudjanak tájékozódni azoknak a kötelezettség-

eknek a hatályáról, amelyeket a jogi aktus rájuk ró (lásd az Elsőfokú Bíróság T-115/94. sz., Opel Austria kontra Tanács ügyben 1997. január 22-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-39. o.] 124. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

121 A felperes úgy véli, hogy a dömpingellenes alaprendeletnek a dömpingellenes megállapodás vonatkozó rendelkezésére figyelemmel értelmezett 11. cikkének (2) bekezdése, illetve a szubvencióellenes alaprendeletnek a szubvencióellenes megállapodás vonatkozó rendelkezésére figyelemmel értelmezett 18. cikkének (1) bekezdése nem félreérthető. Mindenesetre, ha az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a dömpingellenes megállapodás és a szubvencióellenes megállapodás érintett rendelkezéseinek hatálya félreérthető vagy bizonytalan, akkor a felperes szerint a jogbiztonság általános elvének megfelelően e félreérthetőséget vagy bizonytalanságot a lehetséges értelmezések közül a felperesre nézve kedvezőbb értelmezéssel kell feloldani (lásd ebben az értelemben a Bíróság fenti 76. pontban hivatkozott Petrotub és Republica ügyben hozott ítéletének 56–60. pontját és a C-78/01. sz. BGL-ügyben hozott ítéletének [EBHT 2003., I-9543. o.] 71. és 72. pontját).

122 Ebből a felperes szerint az következik, hogy a jelen esetben a felülvizsgálat megindításának utolsó lehetséges időpontja 2005. november 30. volt. Tehát véleménye szerint a megtámadott felülvizsgálati értesítések, amelyeket 2005. december 1-jén tettek közzé, nem jogszerűek.

123 A Bizottság válasza szerint a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése, illetve a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése nem tartalmaz olyan félreérthetőséget, amelyet a felperesre nézve kedvezőbb módon kellene feloldani.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 124 A kérelem első része tekintetében elvégzett elemzésből az következik, hogy a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdéséből, illetve a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdéséből egyértelműen az tűnik ki, hogy a dömpingellenes és a kiegyenlítő vámok felülvizsgálata e vámok alkalmazási idejének lejártának pillanatáig indítható meg. Ugyanez a következtetés vonható le akkor is, ha e rendelkezéseket a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésére, illetve a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel értelmezzük.
- 125 E körülményekre tekintettel a kereseti kérelem második része sem fogadható el.

A dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének jogellenességére alapított harmadik részről

A felek érvei

- 126 A felperes hivatkozik a Bíróság C-69/89. sz., Nakajima kontra Tanács ügyben 1991. május 7-én hozott ítéletére (EBHT 1991., I-2069. o.), amelyből arra következtet, hogy a közösségi bíróság vizsgálja a dömpingellenes és a szubvencióellenes alaprendelet jogszerűségét, mivel a Közösség a dömpingellenes és a szubvencióellenes alaprendelet elfogadásával az általa a WTO keretén belül vállalt egyedi kötelezettséget kívánta teljesíteni (a Bíróság fenti 76. pontban hivatkozott Petrotub és Republica ügyben hozott ítéletének 53–57. pontja, a C-377/02. sz. Van Parys-ügyben 2005. március 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2005., I-1465. o.] 39. és 40. pontja és a fenti 91. pontban hivatkozott

Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 138. pontja). E vonatkozásban hivatkozik a felperes beadványaiban az úgynevezett „Nakajima”-kötelezettségre.

- 127 A felperes úgy véli, hogy a dömpingellenes megállapodásból és a szubvencióellenes megállapodásból az következik, hogy a lejáratahoz közeledő dömpingellenes és kiegyenlítő intézkedések felülvizsgálatait „az említett dátum/ilyen időpont előtt”, vagyis a lejáratot megelőző időpontban, és nem a lejárati napjának valamely meghatározott órájában kell megindítani. A Bizottság azzal, hogy 2006. február 3-i levelében arra szorítkozott, hogy jelen esetben a szóban forgó intézkedések lejártának időpontja és a felülvizsgálat megindítása egybeesik, e kérdésben nem alkalmazta helyesen a WTO megállapodásait.
- 128 Még ha a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése nem is értelmezhető a dömpingellenes, illetve a szubvencióellenes megállapodás vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően, és az alaprendeleteknek a Bizottság által a 2006. február 3-i levelében javasolt értelmezését szokásos esetben el kellene fogadni, amit a felperes viszont vitat, akkor is meg kellene állapítani a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének jogellenességét amiatt, hogy azok nem egyeztethetők össze a dömpingellenes, illetve a szubvencióellenes megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel.
- 129 Válaszában a felperes arra hivatkozik, hogy a Nakajima-kötelezettség nem korlátozódik a közösségi jognak a WTO megállapodásaival összeegyeztethető módon történő értelmezésének kötelezettségére. Ugyanis az Elsőfokú Bíróság már több alkalommal

kimondta, hogy a közösségi intézkedések jogszerűsége a WTO megállapodásaira való hivatkozással felülvizsgálható (a fenti 75. pontban hivatkozott Euroalliales kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 57. pontja és a fenti 68. pontban hivatkozott Chiquita Brands és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 117–126. pontja).

- 130 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a közösségi dömpingellenes intézkedések jogszerűségének a WTO szabályaira tekintettel történő Bíróság általi vizsgálata a „lehetőség szerint” koherens értelmezés elvén alapul (a fenti 76. pontban hivatkozott Petrotub és Republica ügyben hozott ítélet 57. pontja). Ezért véleménye szerint nincs különbség a felperes által Bettati-kötelezettségnek nevezett kötelezettség és a Nakajima-kötelezettség között. Jelen esetben, még ha a dömpingellenes alaprendelet és a szubvencióellenes alaprendelet érintett rendelkezései nincsenek is összhangban a dömpingellenes, illetve a szubvencióellenes megállapodásnak megfelelő értelmezéssel, a felperes akkor sem hivatkozhat a közösségi jog és a WTO-szabályok közötti ellentmondásra e rendelkezések megsemmisítésének jogalapjaként.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 131 A kérelem első része tekintetében elvégzett elemzésből következően a megtámadott felülvizsgálati értesítések, amelyeket a Hivatalos Lapban azon intézkedések lejártának napján tettek közzé, amelyekre a felülvizsgálat vonatkozott, megfelelnek a dömpingellenes alaprendeletnek a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel értelmezett 11. cikke (2) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendeletnek a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel értelmezett 18. cikke (1) bekezdése előírásainak.

132 A kereset jelen részének, amely jogellenességi kifogásként került előterjesztésre, nem lehet helyt adni. Ugyanis az a jelen esetben meg nem erősített feltevésen alapul, nevezetesen azon, hogy a dömpingellenes alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdését és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését nem lehet a dömpingellenes, illetve a szubvencióellenes megállapodás vonatkozó rendelkezései szerint értelmezni.

133 Ennélfogva a kereseti kérelem utolsó része sem megalapozott.

134 Az előbbiekben kifejtettek egészére tekintettel a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

135 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, ezért a Tanács és a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**
- 2) **A Reliance Industries Ltd-t kötelezi a költségek viselésére.**

Martins Ribeiro

Wahl

Dittrich

Kihirdetve Luxembourgban, a 2008. szeptember 24-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

M. E. Martins Ribeiro

hivatalvezető

elnök

Tartalomjegyzék

Jogi háttér	II - 2406
A Kereskedelmi Világszervezet dömpingellenes és szubvencióellenes megállapodásai	II - 2406
A dömpingellenes alaprendelet	II - 2408
A szubvencióellenes alaprendelet	II - 2409
A jogvita előzményei	II - 2412
Az eljárás és a felek kereseti kérelmei	II - 2415
Az elfogadhatóságról	II - 2417
A megtámadott felülvizsgálati értesítések megsemmisítésére irányuló kereseti kérelmek elfogadhatóságáról, amennyiben azok a Tanács ellen irányulnak	II - 2417
A felek érvei	II - 2417
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 2418
– A felperes eljáráshoz fűződő érdeke	II - 2418
– A felperes keresetösségi jogáról	II - 2421
– A kereset Tanács ellen irányuló részének elfogadhatóságáról	II - 2422
A keresetnek a 2603/2000 és 2604/2000 rendelet, valamint 2000/745 határozat, illetve a dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdése és a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdése megsemmisítésére irányuló részének elfogadhatóságáról	II - 2423
A felek érvei	II - 2423
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 2424
A jogellenességi kifogásról	II - 2427
A felek érvei	II - 2427
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 2427
Az eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontja előírásainak betartásáról	II - 2428
II - 2452	

A felek érvei	II - 2428
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 2429
Az ügy érdeméről.	II - 2430
A dömpingellenes és a szubvencióellenes megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban értelmezett dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének, illetve szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított első részről.	II - 2431
A felek érvei	II - 2431
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 2436
– Előzetes észrevételek	II - 2436
– A dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének a dömpingellenes megállapodás 11. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel, illetőleg a szubvenció- ellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének a szubvencióellenes megállapodás 21. cikkének (3) bekezdésére figyelemmel történő értelmezéséről	II - 2438
A jogbiztonság elvének megsértésére alapított második részről	II - 2445
A felek érvei	II - 2445
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 2447
A dömpingellenes alaprendelet 11. cikke (2) bekezdésének, valamint a szubvencióellenes alaprendelet 18. cikke (1) bekezdésének jogellenességére alapított harmadik részről	II - 2447
A felek érvei	II - 2447
Az Elsőfokú Bíróság álláspontja	II - 2449
A költségekről	II - 2450